

I. Pochwicki

Komunikat

Palestra 15/4(160), 115-116

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

i że niejednokrotnie dowód pośredni zwycięża, pozwolę sobie na zakończenie niniejszej recenzji przytoczyć niezmiernie charakterystyczny następujący kasus, z którym zetknęła się (w sposób bezpośredni) w praktyce wymiaru sprawiedliwości:

Oskarżonemu zarzucał akt oskarżenia spowodowanie ciężkiego zranienia starej kobiety kamieniem rzuconym przez okno. Oskarżony do winy się nie przyznał. Pokrzywdzona i jej córka (bezpośredni świadkowie) oświadczały stanowczo, iż rozpoznały oskarżonego przez okno w świetle pobliskiej latarni. Oskarżyciel publicznie zgłosił w akcie oskarżenia wniosek o przesłuchanie w charakterze świadka nauczycielki miejscowej szkoły, która udzielała zranionej pierwszej pomocy. Świadek ten, nie przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym, został przesłuchany raczej w imię zasad *savoir-vivre'u*, aby mianowicie nie odszedł on z uczuciem, iż wezwano go niepotrzebnie do sądu, sprawa bowiem wydawała się zupełnie jasna. Ku zdumieniu sądu i stron owa nauczycielka, w odpowiedzi na pytanie, jak pokrzywdzona i jej córka relacjonowały przy opatunku zdarzenie, oświadczyła, że pokrzywdzona była pijana, a córka jej żaliła się, że nie wiadomo, kto jest sprawcą uderzenia.

Jak się okazało, hipoteza, że sprawcą był niezyczliwy sąsiad, zrodziła się później i została podana przez „świadków bezpośrednich” jako ich pewna obserwacja. Zeznanie „pośredniego świadka” rzuciło właściwe światło na wiarygodność tych świadków bezpośrednich i spowodowało, że zapadł wyrok uniewinniający. W procesie angielskim zasada *Hearsay Rule* utrudniałaby w analogicznej sytuacji zarówno obronę jak i wykrycie prawdy.

M. Lipczyńska

KOMUNIKAT

Podajemy do wiadomości Kolegów zamieszczone niżej

**PISMO OKÓLNE
MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI
z dnia 1 grudnia 1970 r.**

**w sprawie zwrotu opłaty wpłaconej od podania o wniesienie rewizji nadzwyczajnej
w sprawie karnej oraz wpłacania opłaty z tego tytułu
od orzeczeń sądów wojskowych***

W celu unormowania trybu postępowania w sprawie zwrotu opłaty wpłaconej od podania o wniesienie rewizji nadzwyczajnej w sprawie karnej, w wypadku uwzględnienia przez Sąd Najwyższy rewizji (art. 465 § 4 k.p.k.), oraz w celu właściwego wpłacania opłaty z tego tytułu od orzeczeń sądów wojskowych Ministerstwo Sprawiedliwości ustala, co następuje:

* Przedruk z Dz. Urz. Min. Spraw. z 1971 r. Nr 1, poz. 13 (Red.).

I

1. Opłatę (w kwocie 400 zł) wpłaconą od podania o wniesienie rewizji nadzwyczajnej w sprawie karnej, w wypadku uwzględnienia rewizji przez Sąd Najwyższy, zwraca ten sąd, w którego kasie opłata została wpłacona, z zachowaniem postanowień § 63 ust. 4 i 5 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 2 stycznia 1961 r. w sprawie przepisów o rachunkowości budżetowej (Monitor Polski Nr 17, poz. 87 z późn. zm.) i § 21 instrukcji Departamentu Budżetowo-Gospodarczego Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 22 listopada 1969 r. w sprawie organizacji rachunkowości, planowania i realizacji budżetu oraz sprawozdawczości budżetowej w sądach.

2. W wypadku gdy opłata od podania o wniesienie rewizji nadzwyczajnej nie została wpłacona w kasie sądu, który rozpoznawał sprawę w I instancji, wówczas sąd ten zwraca się do sądu, w którego kasie opłata została wpłacona, o zwrot osobie zainteresowanej przysługującej jej opłaty w związku z uwzględnieniem rewizji nadzwyczajnej.

3. Sąd, który dokonał zwrotu wpłaconej opłaty, a który nie rozpoznawał sprawy w I instancji, zawiadamia o zwrocie opłaty sąd, w którym sprawa się toczyła.

4. Jeżeli opłata od podania o wniesienie rewizji nadzwyczajnej została wpłacona do kasy Ministerstwa Sprawiedliwości, to w razie uwzględnienia rewizji przez Sąd Najwyższy zwrot opłaty zarządza Departament Budżetowo-Gospodarczy Ministerstwa Sprawiedliwości na podstawie wniosku prezesa właściwego sądu. Postanowienia ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio.

II

Opłaty od podania o wniesienie rewizji nadzwyczajnej od orzeczeń sądów wojskowych nie należy przyjmować w kasach sądów powszechnych, lecz informować zainteresowane osoby, że opłata taka powinna być wpłacona w kasie tego sądu wojskowego, który wydał orzeczenie w I instancji.

w/z DYREKTOR DEPARTAMENTU
BUDŻETOWO-GOSPODARCZEGO
I. Pochwicki

Redakcja „Palestry” posiada na składzie pewną ilość roczników i pojedynczych numerów „Palestry” za lata 1957—1970.

Zamówione numery mogą być dostarczone pocztą za zaliczeniem pocztowym lub odebrane w Redakcji „Palestry”.